

Двама има за женскій родъ *двѣмѣ*; а другы-ты: *двое, трое, трима, троица шести-на, пѣтина, седми на* и пр. както и неопрѣдѣлительны числительны: *малцина, мнозина, нѣколцина* съ несклоняемы.

ГЛАВА ЧЕТВРЪТА.

За мѣстоименіе - то.

63. Мѣстоименія ся наричять рѣчи, които ся употрѣблявать на мѣсто имя, като: *азъ, ты, онъ, тоя* и пр.

64. Има седмь строя мѣстоименія :

1) *Личны*, 2) *Притяжательны*, 3) *Въпросительны*, 4) *Показательны*, 5) *Относителны*, 6) *Опрѣдѣлительны*, и 7) *Неопрѣдѣлительны*.

65. *Личны-ты* мѣстоименія показвать явно и при-тѣхъ лица; тыи съ :

За *пръво лице*, кое-то говори: *азъ, мы*.

За *второ лице*, кому-то ся говори: *ты, Вы*.

За *трете лице*, за кое-то ся говори: *онъ, она, оно; той, тя, то; они, ти*.

Склоненіе за личны-ты мѣстоименія.

1-во лице.
за три-тѣхъ рода

Ч. Ед.

И. азъ

Д. менѣ, ми

В. мене, мя.

2-ро лице.
за три-тѣхъ рода

Ч. Ед.

ты

тебѣ, ти

тебе, тя.